

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

**Sfântul Nectarie
Tămăduitorul din Eghina**

Ediție integrală

Ediție îngrijită de Vlad Herman

București

 editura
ORTODOXIA

Cuprins

Cuvânt înainte	3
“Sfântul Nectarie veghează asupra familiei noastre”	5
Sfântul Nectarie vindecă un bolnav de cancer și pe mama sa aflată pe moarte	13
Sfântul Nectarie ajută o bolnavă de ciroză	18
“Sfântul Ierarh Nectarie m-a vindecat de hepatita C”	22
“Sfinte Nectarie, te rog, ai grijă de inima mea!”	26
“Sfântul Nectarie m-a ajutat să mă vindec de cancer”	28
Sfântul Nectarie vindecă o fetiță bolnavă de leucemie	31
Sfântul Nectarie salvează o nou născută de la moarte	33
“Sfântul Nectarie mi-a salvat soția și copilul de la moarte”	37
“Sfântul Nectarie și Maica Domnului m-au ajutat să scap de cancer la stomac”	39
“Am simțit cum Sfântul Nectarie mă opera”	44
Din spital, în Eghina. La spovedanie după 10 ani, datorită Sfântului Nectarie	46

“Sfântul Nectarie m-a ajutat la operație”	49
“Sfântul Nectarie m-a ajutat să nasc și să am casa mea”	52
“Sfântul Nectarie a vindecat nodulii și vărsatul de vânt”	58
“Ce bine ar fi dacă Sfântul Nectarie m-ar scăpa de operație!”	60
“Rugăciunea către Sfântul Nectarie ne-a ajutat să ajungem până la Iași”	62
“Am simțit ajutorul Sfântului Nectarie”	64
“Sfântul Nectarie este îndrumătorul meu”	67
“Sfântul Nectarie m-a vindecat și m-a ajutat să mă împac cu fata pe care o iubeam”	70
Sfântul Nectarie nu-i lasă la greu pe ortodocșii americani	72
Trupul Sfântului Nectarie a fost găsit neatins de stricăciune	74
Începutul unei noi vieți	77
Vindecarea unei femei paralizate din Canada ...	84
Vindecarea de cancer a unei mame cu patru copii .	86
“Roagă-te Nectarului din Grecia!”	89
“Metastazele au dispărut din toți corpii osoși”	93
“La 2 săptămâni după ce m-am întors în țară, am rămas însărcinată”	95
Sunetele de la mormântul Sfântului Nectarie	98
“În lupta cu cancerul, l-am simțit pe Sfântul Nectarie mereu lângă mine”	100

Revenirea unui tânăr din comă	103
Sprijinul Sfântului Nectarie la o operație pe inimă	105
O familie își cumpără apartament și scapă de datorii cu ajutorul Sfântului Nectarie	108
Sfântul Nectarie ajută la nașterea unui copil	114
“Chistul a dispărut”	117
Toiagul Sfântului Nectarie	119
“Banii pentru operație s-au strâns într-o săptămână”	120
“Simțeam cum durerile dispăreau una câte una” .	122
Vindecarea de cancer osos	124
Găsirea unui loc de muncă și dispariția durerilor .	126
Tămăduire de una dintre cele mai urâte forme de cancer	128
Liniștirea unui tânăr depresiv	129
N-aș fi reușit să depășesc multe situații fără ajutorul Sfântului Nectarie	133
Ocrotirea Sfântului Nectarie	136
Sfântul Nectarie trimite valuri de mireasmă în casa unor români	139
Sfântul Nectarie nu le trece cu vederea pe femeile care vor să aibă copii	143
Alte mărturii despre ajutorul Sfântului Nectarie .	149

“Sfântul Nectarie veghează asupra familiei noastre”

L-am cunoscut pe Sfântul Nectarie în primăvara anului 2011, când am rămas fără serviciu în urma disponibilizărilor ce au avut loc la firma unde lucrasem timp de trei ani. Am mers atunci la niște cursuri de specializare, ținute în zona Camerei de Comerț, iar la plecare am trecut pe lângă Mănăstirea Radu Vodă și nu m-am putut abține să nu intru. Nu țin minte să fi știut de ea până atunci, deși stăteam de câțiva ani în București și am mai fost la alte biserici destul de frecvent.

Auzisem de Sfântul Nectarie cred că pe la buletinele de știri, atunci când se face pelerinajul de ziua lui, pe 9 noiembrie, dar eu mergeam la Sfântul Dimitrie, la Patriarhie, și la Sfântul Spiridon, așa că nu-mi trecuse prin minte să-l caut mai mult și pe Sfântul Nectarie. Se pare însă că Sfântul avea alte planuri cu mine, lucru pe care aveam să-l înțeleg ceva mai târziu.

Am fost impresionată chiar de la intrare de fru-

musetea și liniștea locului respectiv. Nu-mi venea să cred că nu știusem că în inima Capitalei noastre zgomotoase se poate găsești un loc atât de pașnic și, totodată, atât de încărcat de lucruri minunate care te fac să pleci zâmbind și plin de încredere, indiferent de ce problemă ai avea pe suflet.

La scurt timp după această vizită îmi făcusem un obicei de a intra și de a mă ruga puțin acolo, indiferent de motivul pentru care treceam prin zonă. Mă rugasem să reușesc să îmi găsesc un loc de muncă, cel puțin la fel de bun ca cel dinainte, iar la nici o lună după ce îmi trimisesem CV-ul în mai multe locuri, am reușit să mă angajez într-un loc care, ulterior, s-a dovedit a fi cu mult mai bun decât cel dinainte. Mai mult, condițiile au depășit chiar așteptările mele, deoarece îmi dorisem să mă angajez undeva ca să beneficiaz de o asigurare medicală privată și, nu întâmplător, firma aceasta tocmai încheiase un astfel de acord cu toți angajații. Nu am făcut atunci legătura cu Sfântul Nectarie, în sensul că nu știam că cei care își doresc un loc de muncă primesc un ajutor suplimentar pentru rugăciunile făcute Sfântului Nectarie.

Fiind căsătorită din 2009, mă rugam împreună cu soțul meu să primim binecuvântarea cea mai frumoasă din lume, aceea de a fi părinți. E drept că la început îmi făcusem planuri, pentru că mi-aș fi dorit să am o fetiță născută vara, când e cald și frumos. Când am văzut că "socoteala" de acasă nu

se potrivește, am renunțat la acest gând, rămânând doar cu dorința de a avea un bebe, indiferent de moment, numai să vină la noi și să fie sănătos.

Timpul trecea, iar rezultatele analizelor medicale indicau diverse probleme la mine și la soțul meu. Înainte cu două luni, aflasem și de un chist ovarian imens, mai mare decât cel pe care-l operasem în urmă cu cinci ani și după care rămăsesem cu un singur ovar funcțional. Doctorița a zis că, dacă nu se retrage de la sine în decurs de două săptămâni, înseamnă că e un chist ce trebuie operat, riscând să rămân fără nici un ovar. M-am rugat atunci foarte mult Sfântului Nectarie, iar ajutorul nu a întârziat să apară. La următorul control, nu mai era nici urmă de chist. Cum am ieșit din cabinetul doctoriței am mers direct la Mănăstirea Radu Vodă pentru a-i mulțumi Sfântului Nectarie că ne-a ajutat să evităm o tragedie și să ne rugăm în continuare pentru un bebeluș.

Apoi, spre surprinderea noastră, am aflat că sunt însărcinată în aceeași săptămână în care eram programată la un control la o clinică din Ungaria. Trebuia să îl sun pe medic să ne spună ora exactă la care trebuia să ne întâlnim, dar eu l-am sunat să-i spun că nu mai trebuie nici o programare, pentru că minunea s-a întâmplat și am rămas însărcinată.

Credința ne-a fost pusă apoi la încercare prin faptul că cea mică a fost diagnosticată, încă din pân-tece, cu o malformație cardiacă, deși eu, ca viitoare

mămică, am respectat cu strictețe toate indicațiile medicilor și am făcut toate analizele posibile. N-am fost fumătoare, n-am consumat alcool, n-am avut diabet gestațional, nici o răceală în sarcină și am căutat să am o alimentație sănătoasă, luând mai multe vitamine. Cu toate acestea, s-a întâmplat ca fetița să aibă această problemă la inimă și nimeni nu a știut să-mi spună exact de ce. Recunosc, totuși, că de la începutul sarcinii până la cinci luni, când am aflat de acest diagnostic, nu m-am rugat Domnului cu aceeași ardoare și stăruință așa cum am făcut după ce am aflat de suferința ei. Probabil că și aici a fost o greșeală din partea noastră.

Dar minunile care au urmat ne-au îndulcit suferința. A trebuit să fac o amniocenteză, pentru a ne asigura că bebe nu suferă și de alte deviații cromozomiale, întrucât ni s-a spus că în 30% din cazuri, malformațiile cardiace sunt însoțite și de alte afecțiuni. Trei săptămâni a durat până am primit rezultatele finale, timp în care ne-am rugat să iasă totul bine și să ne ajute Dumnezeu să rămânem „doar” cu problema la inimă, nu și cu altceva.

Primeam câte un rezultat la finalul fiecărei săptămâni și de fiecare dată când citeam că nu se confirmă încă o boală, simțeam că Dumnezeu nu ne-a lăsat și că ne va ajuta să trecem și peste acest necaz. Atunci am promis că fetița nu se va numi doar Anastasia, ci și Nectaria. Citind apoi despre viața Sfântului Nectarie, am aflat că el a primit la

botez numele de Anastasie, lucru care mi-a întărit credința că Sfântul e alături de noi și că ne va ajuta și de data aceasta. Am văzut în aceasta un semn, pentru că îmi dorisem foarte mult timp o fetiță cu numele de Anastasia și i-am mai fi pus un nume, dar nu ne puteam hotărî la al doilea. Mai auzisem de fetițe cu numele de Nectaria, dar o vreme mă gândisem să nu fie prea neobișnuit pentru lumea în care trăim.

La scurt timp, uitându-mă printre acatistele pe care le aveam acasă, am dat peste o cârtică de la Mănăstirea Sfântul Arhanghel Mihail din Thassos, care cuprindea și câteva din minunile înfăptuite acolo. Am fost foarte plăcut surprinsă și am considerat că am primit un semn bun de la Domnul când, deschizând cartea, primul lucru pe care l-am citit a fost: „copilul tău va cunoaște o mare ameliorare”. Am fost extrem de fericită că mi-a luminat Dumnezeu sufletul și m-a cuprins o stare de liniște și un optimism maxim, știind că până la urmă, lucrurile se vor rezolva cu bine. La ecografia din trimestrul trei, aceeași doctoriță care m-a consultat și în trimestrul doi, era acum foarte calmă și optimistă la rândul ei, spunându-mi că bebe se dezvoltă foarte bine, în ciuda problemei pe care o are.

O altă minune a fost aceea că am reușit să duc sarcina până la capăt, pentru că adaptarea ei la mediul extern ar fi avut și mai mult de suferit dacă se naștea prematur. Apoi, deși era programată la

o anumită dată să se nască prin cezariană, ea s-a hotărât să vină pe lume cu patru zile mai devreme, într-o zi sfântă de vineri. Am fost plăcut surprinsă să constat că în ziua respectivă, pe 26 iulie, se sărbătorește Sfânta Paraschevi din Roma. Din nou am simțit ajutorul lui Dumnezeu, pentru că n-am avut contracții puternice, nu mi s-a rupt apa, doar mi s-a confirmat la spital că mi se fisuraseră membranele și după câteva ore am intrat în sala de operații. Am avut timp să citesc până la ora respectivă Acatistele Maicii Domnului și al Sfântului Nectarie, așa că nu mi-am făcut prea multe griji pentru ce avea să urmeze. Pitica mea a ieșit frumoasă, având o greutate de 3 kilograme și 200 de grame și a plâns de la început, iar când am primit-o la piept preț de câteva minute, s-a calmat doar uitându-se în ochii mei. S-a adaptat foarte bine, a mâncat din prima zi încât asistentele o laudau. Neonatologul s-a mirat când a auzit că se va numi Anastasia Nectaria, deoarece în ultima vreme, zicea el, a auzit tot mai multe mămici care își numesc copiii Nectarie sau Nectaria.

Pentru noi, acum, fiecare zi lângă ea este o minune. Consider că Dumnezeu a mai înfăptuit o minune pentru noi, prin simplul fapt că încă de când am rămas însărcinată și până acum, după confirmarea diagnosticului fetei, am avut șansa să dăm peste medici buni și foarte săritori.

Am reușit să ajungem în Germania, la clinica

din Bad Oeynhausen, unde domnul doctor Sandica și echipa sa de specialiști salvează copiii născuți cu astfel de malformații la inimă, mulți dintre ei fiind copii cărora în spitalele din România nu li se dădea nici o șansă de supraviețuire. Știam că totul va decurge bine, mai ales că pe drumul spre Germania am văzut din avion o mică aură ce ne însoțea. Am întors de mai multe ori capul și am clipit mult, crezând că poate e doar o iluzie, dar aura luminoasă era tot acolo și imediat mi-a venit în minte că este îngerul ei păzitor care ne este alături și care o va ajuta să treacă peste toate. Din acel moment nu am mai simțit nici un pic de teamă față de tot ce urma, ci doar multă căldură și încredere. Anastasia Nectaria a fost internată pe 5 decembrie, zi în care se sărbătorește Sfântul Anastasie. Am considerat că Dumnezeu i-a oferit a doua șansă la viață, drept dovadă, ea s-a recuperat foarte bine și acum suntem fericiți că o altă intervenție sau tratament nu mai sunt necesare.

O altă minune pe care doresc să o împărtășesc este legată de un proces în care a fost implicat soțul meu timp de aproximativ patru ani. Deși primul verdict fusese în favoarea reclamantilor și noi trebuia să plătim daune de aproximativ 20.000 de euro, la apel ni s-a dat câștig de cauză și nu mai suntem obligați să plătim nimic. M-am rugat foarte mult Sfântului Nectarie să ne ajute să dovedim adevărul, să-i ajute și pe cei care ne-au dat în judecată să înțeleagă că a fost vorba de o neînțelegere și că nu a vrut nimeni să

le făcă rău în mod voit. M-am rugat ca măcar suma să fie micșorată, dar Dumnezeu a fost așa de bun cu noi și ne-a ajutat să nu mai fie nevoie să achităm nimic. Soțul meu își pierduse total speranța că vom avea câștig de cauză, iar când mi-a spus rezultatul apelului am început să plâng de fericire, pentru că știam că este o nouă minune a Sfântului Nectarie, rugăciunile fiindu-ne ascultate.

Irina Palade

Sfântul Nectarie vindecă un bolnav de cancer și pe mama sa aflată pe moarte¹

În vara anului 2009 am remarcat în coapsa piciorului drept o mică gălmă cam cât un bob de mazăre, dar nu i-am acordat prea multă importanță. De fapt, chiar am și uitat o vreme locul în care se afla.

După câteva luni am remarcat gălma aceea, probabil pentru că se mărise. Am vorbit cu câteva persoane și am concluzionat că ar fi o depunere de grăsime și să nu-mi fac griji.

Timpul a mai trecut și, mergând la câteva ecografii, nu i-am luat în seamă pe medici, care îmi spuneau că merită să o scot chirurgical. Mi-am zis că o să urmăresc să văd dacă crește sau nu, să nu tai "degeaba".

Prin aprilie 2010, când ajunsese cam cât o

¹ Material preluat de pe <http://andreir.wordpress.com/2012/06/01/ajutorul-sfantului-nectarie>

prună, am zis că e cazul să mă ocup mai serios, așa că am contactat un chirurg și m-am interesat de costurile operației. Am rămas un pic mirat că îmi recomandă anestezie totală, fiind de scos doar o "prună" din coapsă. El însă mi-a argumentat că un pacient adormit este mai cooperant, nu mișcă piciorul, nu îl încurcă și e mai comod și mai sigur pentru operație. Tocmai schimbasem slujba și nu mai eram sub acoperirea asigurării medicale private de la fostul loc de muncă, așa că ajunseseam la un chirurg de la stat. Toate bune și frumoase, operația programată, banii pregătiți, urma să nu fiu internat, ci să plec la două ore după intervenție, pe picioarele mele, acasă. Făcusem un RMN în prealabil și mi-a arătat că este țesut benign, fără riscuri.

Operația a decurs bine, am avut ceva emoții înaintea ei datorită faptului că nu mai făcusem anestezie generală și cunoșteam accidente fatale atribuite acesteia. Am plecat pe picioarele mele acasă și m-am odihnit. În primele zile, am mers mai șchiopătat, dar apoi din ce în ce mai natural și mai bine. În toate cazurile de acest gen (extirpare de țesut suspect) se face și o analiză histopatologică, pentru orice eventualitate. Am înțeles de la chirurg că se ocupă el personal să trimită proba la analiză. După trei săptămâni de la operație, pe 8 iunie 2010, am primit un telefon de la chirurg, care mi-a spus să merg de urgență să iau proba de la Spitalul Floreasca și să o duc la Institutul "Victor Babeș", pen-

tru că, potrivit analizei, se pare că este malignă. Cu alte cuvinte, cancer. Posibil "histiocitom fibros malign".

Am avut un șoc, realmente. Îmi era greu să stau în picioare și nu din cauza efectului operației. M-am recules cumva și am fost să ridic analiza. În principiu, ei făcuseră o analiză histopatologică însă nu erau siguri, așa că m-au sfătuit să o trimit și la Institutul "Victor Babeș", pentru că ei sunt mult mai competenți în astfel de analize. M-am urnit psihic cu greu și am dus-o acolo.

După "numai" patru săptămâni și jumătate a venit rezultatul: leiomiosarcom cu grad scăzut de malignitate - grad 1. Pe de o parte mă bucuram că e grad scăzut de malignitate, iar pe de altă parte mă îngrijoram că e totuși malign. Am mers la trei oncologi, care m-au trimis apoi la radioterapie.

Abia atunci am înțeles că Dumnezeu m-a "tras de mânecă", am înțeles că viața mea era dezordonată, plină de abuzuri și de rele. Am aflat apoi de Sfântul Nectarie și de minunile lui. M-am rugat cu credință Sfântului și am citit des acatistul lui și am trecut prin toate cu bine. Astăzi, la peste patru ani de la operație, când, datorită minunii făcute de Sfântul Nectarie, sunt perfect sănătos, nu am avut nici o recidivă de nici un fel.

Citisem în perioada de după aflarea rezultatului de la Spitalul „Victor Babeș” despre acest tip de cancer și nu era prea încurajator.